

РЕШЕНИЕ

№ 18309

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 21.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **2611** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Образувано е по жалба на С. И. Х. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № GRAM-2379743 от 30.01.2026 г., издадена от инспектор към СДВР, 01 РУ, с която на Х. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца. Моли атакуваната заповед да бъде отменена. Претендира разности. Представя списък /л. 41/.

Ответникът оспорва жалбата. Представя подробни писмени бележки /л. 42/.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 30.01.2026 г. на Х. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца, поради това, че управлява МПС, което е с прекратена регистрация от 25.11.2025 г.

На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ от 30.01.2026 г. /л. 11/, в който е отбелязано, че регистрацията на автомобила е служебно прекратена на 25.11.2025 г. по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП, поради липса на валидна задължителна застраховка Гражданска отговорност. Водачът е нарушил чл. 140, ал. 1, пр.1 от ЗДвП, тъй като управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

Представени са заповеди за компетентност /л. 19 и сл./.

Жалбоподателят е представил доказателства за сключена застраховка ГО от 30.01.2026 г. за процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] /л. 7/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представените заповеди, издадени съответно от Министъра на вътрешните работи и от Директора на СДВР, съдът намира, че атакуваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Административният орган е отнел СУМПС на водача, тъй като полицейският орган е установил, че управляваният от него автомобил е с прекратена служебно регистрация на 25.11.2025 г., поради липса на задължителна застраховка ГО.

От представената от жалбоподателя застрахователна полица от 30.01.2026 г., се установява, че за процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] има сключена застраховка Гражданска отговорност за една година, считано от 30.01.2026 г. – нововъзникнало обстоятелство.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10 от ЗДвП служебно се прекратява регистрацията на пътни превозни средства, за които е получено уведомление от Гаранционния фонд по чл. 574, ал. 11 от Кодекса за застраховането. Така прекратената регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите.

С оглед текста на цитираната разпоредба, който предвижда възстановяване на прекратената регистрация и предвид наличието на сключена ЗГО, съдът намира, че по същество настъпването на неблагоприятни правните последици от наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат. Целите на ПАМ са постигнати и продължаването на ПАМ спрямо жалбоподателя придобива санкционен характер, какъвто не би следвало да има.

При това положение и с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК съдът намира, че са налице предпоставките за отмяна на наложената ПАМ.

Жалбоподателят претендира разноски, поради което ответникът следва да бъде осъден да му заплати такива в размер на 150 евро за адвокатско възнаграждение и 5,11 евро – държавна такса. Възражението на ответника за прекомерност е неоснователно предвид размера на адвокатския хонорар, който е под минимално определения в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. И. Х. Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № ГРАМ-2379743 от 30.01.2026 г., издадена от инспектор към СДВР, 01 РУ, с която на Х. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „з“ гг от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 3 от ЗДвП до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на С. И. Х., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски за

адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер общо на 155,11 евро.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: